

Posudek na diplomovou práci Jiřího Pospíchala

Dědění ze závěti

Předložená práce pojednává o aktuálních teoretických i praktických otázkách dědění ze závěti. Závěť autor správně chápe jako výsostné právo zůstavitele poříditi o svém majetku pro případ smrti.

Práce se skládá ze čtyř obsahově i systematicky propojených částí. Po krátkém úvodu se autor věnuje výkladu o obecných otázkách spojených s dědění. Těžiště práce lze spatřovat v části třetí, která analyticky rozpracovává jednotlivé aspekty závěti, náležitosti její formy, její obsah, vedlejší doložky jakož i ochranu nepominutelného dědice. Po srovnání současné a předchozí úpravy dědění ze závěti práce obsahuje s důrazem na teoretické aspekty zkoumané problematiky přehledný a věcný závěr.

Zvolené téma je aktuální nejen z hlediska společenského, nýbrž i právně teoretického a praktického. Celkové pojetí práce, včetně jejího rozvržení do obsahově spjatých částí, svědčí o autorově promyšleném přístupu ke zvolené tématice, jakož i o jeho závěru postihnout jak teoretickou, tak i praktickou stránku zkoumané problematiky. Lze konstatovat, že se autorovi tento záměr zcela zdařil.

Rozbor platné právní úpravy, tak i problémové zkoumání jednotlivých praktických otázek řešených zejména v odborné literatuře podává autor s výbornou znalostí věci. Teoretický přístup autorovi umožnil, aby ve většině zaujatých řešení hodnotil jak zákonodárnou úpravu, tak i jednotlivá řešení. V této souvislosti autor neztrácí ze zřetele, že každé zvolené legislativní řešení má rozhodující význam pro občanskoprávní praxi.

Ocenit lze i kultivované juristické vyjadřování autora.

Doporučuji proto předloženou práci k obhajobě. K rozpravě doporučuji problematiku datace závěti podle občanského zákoníku 2012 v porovnání s občanským zákoníkem 1964. Dále nechť se autor vyjádří k vhodnosti zákonné úpravy společné závěti. Upozorňuji, že s touto formou závěti počítá i Evropské nařízení o dědictví.

Předběžná klasifikace : výborně

V Praze dne 22.1.2015

Prof. JUDr. Jan Dvořák, CSc.